EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.6.2025
COM(2025) 308 final

ANNEX 4

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o podpisu rozsáhlého balíčku dohod za účelem konsolidace, prohloubení a rozšíření dvoustranných vztahů se Švýcarskou konfederací jménem Evropské unie a o prozatímním provádění Dohody o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program

POZMĚŇOVACÍ PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O VZÁJEMNÉM UZNÁVÁNÍ POSUZOVÁNÍ SHODY

EVROPSKÁ UNIE (dále jen „Unie“),

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „smluvní strany“,

S OHLEDEM na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody, uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999, která vstoupila v platnost dne 1. června 2002 (dále jen „dohoda“),

VZHLEDEM K TOMU, že smluvní strany se dohodly na rozsáhlém dvoustranném balíčku, včetně institucionálního protokolu k této dohodě, s cílem stabilizovat a rozvíjet vzájemné vztahy v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní,

VZHLEDEM K TOMU, že v rámci tohoto rozsáhlého dvoustranného balíčku je nezbytné aktualizovat některá ustanovení dohody,

SE DOHODLY TAKTO:

ČLÁNEK 1

Změny dohody

Dohoda se mění takto:

1) článek 1 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 1

Účel

1. Společenství a Švýcarsko si vzájemně uznávají protokoly, certifikáty, oprávnění a značky shody vydávané subjekty uznanými v souladu s postupy této dohody (dále jen, „uznané subjekty posuzování shody“) a prohlášení výrobce o shodě potvrzující shodu s požadavky druhé strany v oblastech, pokud jde o výrobky podle přílohy 1 kapitoly 11 oddílu I bodu A v době vstupu pozměňovacího protokolu k této dohodě v platnost.

2. Pro zamezení zdvojení postupů si Společenství a Švýcarsko vzájemně uznávají protokoly, certifikáty a oprávnění vydávané uznanými subjekty posuzování shody a prohlášení výrobce o shodě potvrzující shodu s jejich požadavky v oblastech, na které se vztahuje článek 3. Protokoly, certifikáty, oprávnění a prohlášení výrobce o shodě dokládají shodu s právními předpisy Společenství a mohou odkazovat na odpovídající předpisy Švýcarska přijaté nebo zachovávané podle čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu. Značky shody požadované právními předpisy některé ze stran musí být připevněny na výrobky uváděné na trh této strany.“;

2) článek 3 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 3

Oblast působnosti

1. Tato dohoda se vztahuje na závazné postupy posuzování shody vyplývající z právních a správních předpisů uvedených v příloze 1, a pokud jde o ustanovení, na něž se vztahuje čl. 1 odst. 2, odpovídající předpisy Švýcarska přijaté nebo zachovávané v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu.

2. V příloze 1 jsou definována výrobní odvětví, na která se vztahuje tato dohoda. Příloha se dělí na odvětvové kapitoly a ty se dále v zásadě dělí takto:

Oddíl I: Právní a správní předpisy

Oddíl II: Subjekty posuzování shody

Oddíl III: Orgány, které provádějí jmenování

Oddíl IV: Zvláštní pravidla pro jmenování subjektů posuzování shody

Oddíl V: Případná dodatečná ustanovení.

3. Příloha 2 stanoví obecná pravidla pro jmenování subjektů posuzování shody.“;

3) článek 9 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 9

Provádění dohody

1. Strany spolupracují za účelem zajištění uspokojivého uplatňování právních a správních předpisů uvedených v příloze 1, a pokud jde o ustanovení, na něž se vztahuje čl. 1 odst. 2, odpovídající předpisy Švýcarska přijaté nebo zachovávané v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu.

2. Orgány, které provádějí jmenování, se vhodným způsobem přesvědčují o tom, zda uznané subjekty posuzování shody v jejich pravomoci dodržují obecné zásady pro jmenování uvedené v příloze 2, s výhradou ustanovení uvedených v oddílu IV přílohy 1.

3. Uznané subjekty posuzování shody spolupracují vhodným způsobem v rámci koordinační a srovnávací činnosti, kterou provádějí obě strany v odvětvích, na která se vztahuje příloha 1, aby bylo zajištěno, že postupy posuzování shody podle právních a správních předpisů stran uvedených v této dohodě jsou používány jednotným způsobem. Orgány, které provádějí jmenování, vynaloží nejvyšší úsilí, aby zajistily, že subjekty posuzování shody vhodným způsobem spolupracují.“;

4) článek 10 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 10

Smíšený výbor

1. Zřizuje se smíšený výbor (dále jen „výbor“).

Výbor se skládá ze zástupců stran.

2. Výboru spolupředsedají zástupce Unie a zástupce Švýcarska.

3. Výbor:

a) zajišťuje řádné fungování a účinnou správu a uplatňování této dohody;

b) poskytuje fórum pro vzájemné konzultace a průběžnou výměnu informací mezi stranami, zejména s cílem nalézt řešení jakýchkoli obtíží s výkladem nebo uplatňováním dohody nebo právního aktu Unie, na který se v dohodě odkazuje v souladu s článkem 10 institucionálního protokolu k této dohodě;

c) vydává doporučení stranám v záležitostech týkajících se této dohody;

d) přijímá rozhodnutí v případech stanovených touto dohodou a na návrh jedné ze stran přijímá rozhodnutí o doplnění kapitol do přílohy 1 této dohody a

e) jeho odpovědností je:

– vypracovávat postupy pro provádění ověření podle článku 7,

– vypracovávat postupy pro provádění ověření podle článku 8,

– rozhodovat o uznání subjektů posuzování shody zpochybněných podle článku 8,

– rozhodovat o zrušení uznání uznaných subjektů posuzování shody zpochybněných podle článku 8 a

– je-li to nezbytné pro zajištění soudržnosti, přijímat na návrh jedné ze stran rozhodnutí o změně přílohy 2.

4. Výbor jedná na základě jednomyslnosti.

Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

5. Výbor zasedá nejméně jednou ročně, střídavě v Bruselu a Bernu, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak. Sejde se rovněž na žádost kterékoli ze stran. Spolupředsedové se mohou dohodnout, že zasedání výboru se uskuteční prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

6. Výbor přijme svůj jednací řád a podle potřeby jej aktualizuje.

7. Výbor může rozhodnout o vytvoření jakékoli pracovní nebo skupiny odborníků, která mu může být nápomocna při plnění jeho povinností.“;

5) článek 11 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 11

Uznání, zrušení uznání, změna rozsahu a pozastavení činnosti subjektů posuzování shody

1. Na uznání subjektů posuzování shody, pokud jde o požadavky stanovené v příslušných kapitolách přílohy 1 a pokud jde o ustanovení, na něž se vztahuje čl. 1 odst. 2 a odpovídající předpisy Švýcarska přijaté nebo zachovávané podle čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu, se použije tento postup:

a) Strana, která si přeje, aby byl určitý subjekt uznán za subjekt posuzování shody, oznámí písemně svůj návrh v tomto smyslu druhé straně a svou žádost doplní vhodnými informacemi.

b) Pokud druhá strana s návrhem souhlasí nebo nevznese žádné námitky do 60 dnů od oznámení návrhu, považuje se subjekt posuzování shody za uznaný v souladu s podmínkami článku 5.

c) Pokud druhá strana vznese písemně námitky v rámci lhůty 60 dnů, použije se článek 8.

2. Každá ze stran může zrušit nebo pozastavit či odvolat pozastavení uznání určitého subjektu posuzování shody ve své pravomoci. Dotyčná strana musí okamžitě oznámit písemně druhé straně své rozhodnutí spolu s datem tohoto rozhodnutí. Zrušení, pozastavení nebo odvolání pozastavení uznání nabývá účinku k uvedenému datu. Toto zrušení nebo pozastavení bude vyznačeno ve společném seznamu subjektů posuzování shody uvedeném v příloze 1.

3. Každá ze stran může navrhnout, aby byl pozměněn rozsah činnosti uznaného subjektu posuzování shody v její pravomoci. Na rozšíření a omezení rozsahu se použijí postupy stanovené v čl. 11 odst. 1, resp. 2.

4. Za výjimečných okolností může jedna strana zpochybnit technickou způsobilost určitého uznaného subjektu posuzování shody v pravomoci druhé strany. V tom případě se použije článek 8.

5. Protokoly, certifikáty, oprávnění a značky shody vydané určitým subjektem posuzování shody po datu, kdy bylo jeho uznání zrušeno nebo pozastaveno, strany nemusí uznat. Protokoly, certifikáty, oprávnění a značky shody vydané určitým subjektem posuzování shody před datem, kdy bylo jeho uznání zrušeno nebo pozastaveno, strany i nadále uznávají, pokud příslušný orgán, který provádí jmenování, neomezí nebo nezruší jejich platnost. Strana, v jejíž pravomoci tento příslušný orgán, který provádí jmenování, působí, oznámí písemně druhé straně všechny změny týkající se omezení nebo zrušení platnosti.“;

6) článek 12 se zrušuje;

7) článek 13 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Služební tajemství“;

b) vkládá se nový druhý pododstavec, který zní:

„Technické úpravy příslušných kapitol přílohy 1 mohou obsahovat zvláštní ustanovení o ochraně informací, jak je uvedeno v prvním pododstavci.“;

8) vkládá se nový článek, který zní:

„ČLÁNEK 13A

Utajované informace a citlivé neutajované informace

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze stran zpřístupnila utajované informace.

2. Na nakládání s utajovanými informacemi nebo materiály poskytnutými stranami nebo vyměňovanými mezi stranami podle této dohody a na jejich ochranu se vztahuje Dohoda mezi Švýcarskou konfederací a Evropskou unií o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací uzavřená v Bruselu dne 28. dubna 2008 a veškerá bezpečnostní ujednání, kterými se uvedená dohoda provádí.

3. Výbor přijme prostřednictvím rozhodnutí pokyny pro nakládání s citlivými neutajovanými informacemi, které si strany mezi sebou vyměňují, za účelem zajištění jejich ochrany.“;

9) článek 17 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 17

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Švýcarska.“

ČLÁNEK 2

Změny přílohy 1

Příloha 1 se mění takto:

1) za seznam kapitol se vkládá nový text, který zní:

„OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak, považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v právních aktech Unie začleněných do této přílohy za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko. To platí při plném respektování institucionálního protokolu k této dohodě. Pro účely jasnosti a vzhledem ke zvláštnostem této dohody se výše uvedené použije pouze tehdy, pokud zmíněná práva a povinnosti spadají do oblasti působnosti této dohody.

ČLÁNEK 2

1. Pokud má členský stát Unie předložit informace Evropské komisi (dále jen „Komise“), Švýcarsko předloží tyto informace Komisi prostřednictvím výboru. Pokud má Komise předložit informace jednomu nebo několika členským státům Unie, pokud jde o Švýcarsko, předloží tyto informace Švýcarsku prostřednictvím výboru, není-li v technických úpravách konkrétních kapitol této přílohy stanoveno jinak.

2. Pokud mají příslušné orgány členských států Unie předkládat informace příslušným orgánům jiného členského státu Unie, předloží tyto informace rovněž příslušným orgánům Švýcarska a zároveň informují Komisi, není-li v technických úpravách konkrétních kapitol této přílohy stanoveno jinak. Příslušné orgány Švýcarska předkládají informace příslušným orgánům členských států Unie a informují o nich Komisi.

3. Výbor se může prostřednictvím technických úprav konkrétních kapitol této přílohy dohodnout na vhodných řešeních zajišťujících přímou výměnu informací v oblastech, kde je vyžadován rychlý přenos informací.

4. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčena odvětvová pravidla a opatření vztahující se na výměnu informací prostřednictvím informačních systémů.

ČLÁNEK 3

Pokud právní akt Unie stanovený v této příloze vyžaduje, aby příslušné orgány členských států Unie nebo hospodářské subjekty v členských státech Unie poskytovaly informace nebo údaje prostřednictvím digitálních nástrojů, a je-li to relevantní pro provádění této dohody, každá konkrétní kapitola této přílohy stanoví, zda příslušné švýcarské orgány a hospodářské subjekty ve Švýcarsku mohou tyto informace a/nebo údaje poskytnout prostřednictvím příslušného švýcarského rozhraní. Pokud konkrétní kapitola této přílohy umožňuje použití takového rozhraní, musí být rozsah a podmínky takového použití dohodnuty a stanoveny v téže kapitole.

ČLÁNEK 4

1. Kdykoli právní akty Unie uvedené v této příloze nebo odpovídající předpisy Švýcarska přijaté nebo zachovávané v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu ukládají hospodářským subjektům, osobám nebo subjektům usazeným v Unii, resp. ve Švýcarsku zvláštní povinnosti, mohou tyto povinnosti, je-li to relevantní pro účely provádění této dohody, plnit rovněž hospodářské subjekty, osoby nebo subjekty usazené ve Švýcarsku, resp. v Unii, není-li v technických úpravách konkrétních kapitol této přílohy stanoveno jinak.

2. Kdykoli právní akty Unie uvedené v této příloze nebo odpovídající předpisy Švýcarska přijaté nebo zachovávané v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu stanoví, že hospodářský subjekt, osoba nebo subjekt uvedené v prvním pododstavci tohoto článku zpřístupní příslušným orgánům jedné strany konkrétní informace, mohou se tyto orgány obrátit na příslušné orgány druhé strany nebo navázat přímý kontakt s těmito hospodářskými subjekty, osobami nebo subjekty na území druhé strany za účelem získání těchto informací.“;

2) v kapitole 4 se vkládá nová věta, která bude umístěna na pozici určenou během technického postupu:

„V zájmu jasnosti se Švýcarsko účastní činnosti Výboru pro zdravotnické prostředky a Koordinační skupiny pro zdravotnické prostředky jako pozorovatel v souladu s příslušným jednacím řádem.“;

3) v kapitole 5 se za nadpis vkládá nový odstavec, který zní:

„Tato kapitola se vztahuje na spotřebiče plynných paliv podle definice v nařízení (EU) 2016/426 uvedené v bodě 1 oddílu I této kapitoly, jakož i na požadavky na energetickou účinnost a emise týkající se teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva podle definice ve směrnici 92/42/EHS uvedené v bodě 2 oddílu I této kapitoly.“;

4) v kapitole 5 se oddíl I nahrazuje tímto:

„Oddíl I

Právní a správní předpisy

Předpisy podle čl. 1 odst. 2

Evropská unie	1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/426 ze dne 9. března 2016 o spotřebičích plynných paliv a o zrušení směrnice 2009/142/ES (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 99).
	2.	Směrnice Rady 92/42/EHS ze dne 21. května 1992 o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva (Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17), naposledy pozměněná nařízením Komise (EU) č. 813/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohřívačů (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 136).“;

5) v kapitole 11 se oddíl I nahrazuje tímto:

„Oddíl I

Právní a správní předpisy

A. Předpisy podle čl. 1 odst. 1

Evropská unie	1.	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/45/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví pravidla pro jmenovitá množství výrobků v hotovém balení, zrušují směrnice Rady 75/106/EHS a 80/232/EHS a mění směrnice Rady 76/211/EHS (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 17), použitelná od 11. dubna 2009.
Švýcarsko	100.	Nařízení ze dne 5. září 2012 o prohlášení o množstvích u nebalených a balených výrobků (RS 941.204), ve znění pozdějších předpisů.
	101.	Nařízení spolkového ministerstva spravedlnosti a policie ze dne 10. září 2012 o prohlášení o množstvích u nebalených a balených výrobků (RS 941.204.1), ve znění pozdějších předpisů.

B. Předpisy podle čl. 1 odst. 2

Evropská unie

1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/34/ES ze dne 23. dubna 2009 o společných ustanoveních pro měřicí přístroje a pro metody metrologické kontroly (přepracované znění) (Úř. věst. L 106, 28.4.2009, s. 7).
2. Směrnice Rady 75/107/EHS ze dne 19. prosince 1974 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se lahví používaných jako odměrné obalové nádoby (Úř. věst. L 42, 15.2.1975, s. 14).
3. Směrnice Rady 76/211/EHS ze dne 20. ledna 1976 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zhotovení některých výrobků v hotovém balení podle hmotnosti nebo objemu (Úř. věst. L 46, 21.2.1976, s. 1).
4. Směrnice Rady 80/181/EHS ze dne 20. prosince 1979 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se jednotek měření a o zrušení směrnice 71/354/EHS (Úř. věst. L 39, 15.2.1980, s. 40), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/3/ES ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 114, 7.5.2009, s. 10).
5. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/31/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání vah s neautomatickou činností na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 107).
6. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/32/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání měřidel na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 149).

7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/17/EU ze dne 9. března 2011, kterou se zrušují směrnice Rady 71/317/EHS, 71/347/EHS, 71/349/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS, pokud jde o metrologii (Úř. věst. L 71, 18.3.2011, s. 1).“;

6) v kapitole 15 se vkládá nová věta, která bude umístěna na pozici určenou během technického postupu:

„Bez ohledu na článek 4 institucionálního protokolu se Švýcarsko neúčastní přípravy návrhů, které jsou v něm uvedeny a které se týkají vývoje, výroby, uvádění na trh a používání léčivých přípravků, a švýcarští odborníci nejsou ohledně těchto návrhů konzultováni, a to ani v souvislosti s postupy týkajícími se léčivých přípravků. Uplatňování příslušných ustanovení právních aktů Unie uvedených v tomto oddíle Švýcarskem, jak stanoví článek 1 přílohy 1, neopravňuje Švýcarsko k účasti v Evropské agentuře pro léčivé přípravky, s výjimkou účasti jako pozorovatel na zasedáních pracovní skupiny inspektorů správné výrobní a distribuční praxe v souladu s příslušným jednacím řádem.“

ČLÁNEK 3

Vstup v platnost

1. Tento protokol smluvní strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Smluvní strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

i) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

j) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok ve smyslu níže uvedené formulace, ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „za Švýcarskou konfederaci“)

INSTITUCIONÁLNÍ PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O VZÁJEMNÉM UZNÁVÁNÍ POSUZOVÁNÍ SHODY

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „smluvní strany“,

VZHLEDEM K TOMU, že Unie a Švýcarsko jsou vázány četnými dvoustrannými dohodami v různých oblastech, které stanoví zvláštní práva a povinnosti, jež jsou v některých ohledech podobné právům a povinnostem stanoveným v Unii,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že účelem těchto dvoustranných dohod je zvýšit konkurenceschopnost Evropy a vytvořit užší hospodářské vazby mezi smluvními stranami založené na rovnosti, reciprocitě a obecné rovnováze jejich výhod, práv a povinností,

ROZHODNUTY posílit a prohloubit účast Švýcarska na vnitřním trhu Unie na základě stejných pravidel, jaká platí pro vnitřní trh, při zachování jeho nezávislosti a nezávislosti jeho orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z přímé demokracie, federalismu a odvětvové povahy jeho účasti na vnitřním trhu,

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE, že je zachována pravomoc švýcarského Spolkového soudu a všech ostatních švýcarských soudů, jakož i soudů členských států a Soudního dvora Evropské unie vykládat dohodu v jednotlivých případech,

VĚDOMY SI zajištění jednotnosti v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a to jak současných, tak budoucích,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Cíle

1. Cílem tohoto protokolu je zaručit smluvním stranám a hospodářským subjektům a jednotlivcům větší právní jistotu, rovné zacházení a rovné podmínky v oblasti související s vnitřním trhem, jež spadá do oblasti působnosti Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody, uzavřené v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda“).

2. Za tímto účelem poskytuje tento protokol nová institucionální řešení, která usnadní trvalé a vyvážené posilování hospodářských vztahů mezi smluvními stranami. S ohledem na zásady mezinárodního práva stanoví tento protokol zejména institucionální řešení dohody, jež jsou společná pro dvoustranné dohody, které byly nebo mají být uzavřeny v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, aniž by se měnila oblast působnosti nebo cíle dohody, zejména:

a) postup pro sladění dohody s právními akty Unie, které se dohody týkají;

b) jednotný výklad a uplatňování dohody a právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje;

c) dohled nad uplatňováním dohody a uplatňování dohody a

d) řešení sporů v rámci dohody.

ČLÁNEK 2

Vztah k dohodě

1. Tento protokol a jeho příloha a dodatek tvoří nedílnou součást dohody.

2. Ustanovení dohody zrušená tímto protokolem jsou uvedena níže:

a) čl. 1 odst. 3;

b) článek 14;

c) článek 19.

3. Odkazy na „Evropské společenství“ nebo „Společenství“ v dohodě se považují za odkazy na Unii.

ČLÁNEK 3

Dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní

1. Stávající a budoucí dvoustranné dohody mezi Unií a Švýcarskem v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, se považují za soudržný celek, který zajišťuje rovnováhu mezi právy a povinnostmi mezi Unií a Švýcarskem.

2. Dohoda představuje dvoustrannou dohodu v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní.

KAPITOLA 2

SLADĚNÍ DOHODY S PRÁVNÍMI AKTY UNIE

ČLÁNEK 4

Účast na vypracovávání právních aktů Unie („tvorba rozhodnutí“)

1. Při vypracovávání návrhu právního aktu Unie v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, o tom Evropská komise (dále jen „Komise“) informuje Švýcarsko a neformální cestou konzultuje odborníky Švýcarska stejně, jako žádá o stanoviska odborníků z členských států Unie pro vypracování svých návrhů.

Na žádost kterékoli smluvní strany se uskuteční předběžná výměna názorů ve smíšeném výboru.

Smluvní strany se na žádost kterékoli z nich znovu vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru v důležitých okamžicích fáze předcházející přijetí právního aktu Unií, a to v průběžném informačním a konzultačním procesu.

2. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

3. Při přípravě prováděcích aktů týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů, které později předloží výborům, jež jsou Komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

4. Je-li to nutné k zajištění řádného fungování dohody, odborníci Švýcarska se podílejí na práci výborů, na něž se nevztahují odstavce 2 a 3. Seznam těchto výborů a případně dalších výborů s podobnými charakteristikami vypracuje a aktualizuje smíšený výbor.

5. Tento článek se nepoužije na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené v čl. 5 odst. 7.

ČLÁNEK 5

Začlenění právních aktů Unie

1. Aby byla zaručena právní jistota a jednotnost práva v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní na základě dohody, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, byly do dohody začleněny co nejdříve po přijetí.

2. Švýcarsko přijme nebo zachová ustanovení svého právního řádu s cílem dosáhnout výsledku, jehož má být dosaženo právními akty Unie začleněnými do dohody v souladu s odstavcem 4, případně s výhradou úprav, o nichž rozhodne smíšený výbor.

3. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím smíšeného výboru. Smíšený výbor k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli smluvní strany.

4. Smíšený výbor jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně přílohy 1 dohody, včetně nezbytných úprav.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může smíšený výbor, je-li to nezbytné pro zajištění soudržnosti dohody s přílohou 1 ve znění podle odstavce 4, navrhnout ke schválení smluvními stranami v souladu s jejich vnitřními postupy revizi dohody.

6. Odkazy v dohodě na právní akty Unie, které již nejsou v platnosti, se považují za odkazy na právní akt Unie o zrušení začleněný do přílohy 1 dohody ode dne vstupu v platnost rozhodnutí smíšeného výboru o odpovídající změně přílohy 1 dohody podle odstavce 4, není-li v uvedeném rozhodnutí stanoveno jinak.

7. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené níže:

– čl. 1 odst. 1.

8. S výhradou článku 6 vstupují rozhodnutí smíšeného výboru podle odstavce 4 v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

9. Aby usnadnily proces přijímání rozhodnutí, spolupracují smluvní strany v dobré víře během celého průběhu postupu stanoveného v tomto článku.

ČLÁNEK 6

Plnění ústavních povinností Švýcarskem

1. Během výměny názorů uvedené v čl. 5 odst. 3 informuje Švýcarsko Unii o tom, zda rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti.

2. Pokud rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti, má na to Švýcarsko maximálně dva roky ode dne sdělení této informace podle odstavce 1, s výjimkou případů konání referenda, kdy se toto období prodlouží o jeden rok.

3. Dokud Švýcarsko nesdělí, že splnilo své ústavní povinnosti, provádějí smluvní strany rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 prozatímně, pokud Švýcarsko Unii neinformuje, že prozatímní provádění rozhodnutí není možné, a neuvede pro to důvody.

Prozatímní provádění nesmí v žádném případě nastat přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

4. Jakmile Švýcarsko splní své ústavní povinnosti uvedené v odstavci 1, neprodleně to oznámí Unii prostřednictvím smíšeného výboru.

5. Rozhodnutí vstupuje v platnost dnem doručení oznámení podle odstavce 4, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

KAPITOLA 3

VÝKLAD A UPLATŇOVÁNÍ DOHODY

ČLÁNEK 7

Zásada jednotného výkladu

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 1 a v souladu se zásadami mezinárodního práva veřejného se dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a právní akty Unie, na něž se v těchto dohodách odkazuje, vykládají a uplatňují jednotně v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

2. Právní akty Unie, na něž se v dohodě odkazuje, a ustanovení dohody, pokud jejich uplatňování zahrnuje pojmy práva Unie, se před podpisem dohody i po podpisu vykládají a uplatňují v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 8

Zásada účinného a harmonického uplatňování

1. Komise a příslušné švýcarské orgány spolupracují a vzájemně si pomáhají při zajišťování dohledu nad uplatňováním dohody. Mohou si vyměňovat informace o činnostech dohledu nad uplatňováním dohody. Mohou si vyměňovat názory a projednávat otázky společného zájmu.

2. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření k zajištění účinného a harmonického uplatňování dohody na svém území.

3. Kontrolu nad uplatňováním dohody provádějí smluvní strany společně v rámci smíšeného výboru.

Pokud se Komise nebo příslušné švýcarské orgány dozvědí o případu nesprávného uplatňování dohody, může být záležitost postoupena smíšenému výboru s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Jak Komise, tak příslušné švýcarské orgány dohlížejí na uplatňování dohody druhou smluvní stranou. Použije se postup stanovený v článku 10.

Jsou-li k zajištění účinného a harmonického uplatňování dohody nezbytné určité kontrolní pravomoci orgánů Unie ve vztahu k jedné smluvní straně, jako jsou vyšetřovací a rozhodovací pravomoci, musí být v dohodě konkrétně stanoveny.

ČLÁNEK 9

Zásada výlučnosti

Smluvní strany se zavazují, že v případě sporů ohledně výkladu nebo uplatňování dohody a právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje, nebo případně ohledně souladu rozhodnutí, jež Komise přijme na základě dohody, s dohodou nebudou usilovat o jiné způsoby řešení, než které jsou stanoveny v tomto protokolu.

ČLÁNEK 10

Postup v případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním

1. V případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním dohody nebo právního aktu Unie, na který se v dohodě odkazuje, se smluvní strany vzájemně konzultují v rámci smíšeného výboru s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení. Za tímto účelem se smíšenému výboru poskytnou všechny užitečné informace, aby mohl situaci podrobně posoudit. Smíšený výbor posoudí všechny možnosti, které umožní zachovat řádné fungování dohody.

2. Pokud smíšený výbor není schopen nalézt řešení obtíží uvedených v odstavci 1 do tří měsíců ode dne, kdy mu byly obtíže předloženy, může kterákoli smluvní strana požádat rozhodčí soud, aby spor vyřešil v souladu s pravidly stanovenými v dodatku.

3. Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení uvedeného v čl. 7 odst. 2 a pokud je výklad takového ustanovení relevantní pro vyřešení sporu a nezbytný k tomu, aby o sporu mohl rozhodnout, předloží rozhodčí soud tuto otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení spadajícího do oblasti působnosti výjimky z povinnosti dynamické harmonizace uvedené v čl. 5 odst. 7 a pokud spor nezahrnuje výklad nebo použití pojmů práva Unie, vyřeší rozhodčí soud spor bez předložení této otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

4. Pokud rozhodčí soud pokládá otázku Soudnímu dvoru Evropské unie podle odstavce 3:

a) rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je pro rozhodčí soud závazné a

b) Švýcarsko požívá stejných práv jako členské státy a orgány Unie a obdobně podléhá stejným řízením před Soudním dvorem Evropské unie.

5. Každá smluvní strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby v dobré víře provedla rozhodnutí rozhodčího soudu.

Smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, informuje druhou smluvní stranu prostřednictvím smíšeného výboru o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu.

ČLÁNEK 11

Kompenzační opatření

1. Pokud smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, neinformuje druhou smluvní stranu v přiměřené lhůtě stanovené v souladu s čl. IV.2 odst. 6 dodatku o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu, nebo pokud se druhá smluvní strana domnívá, že oznámená opatření nejsou v souladu s rozhodnutím rozhodčího soudu, může tato druhá smluvní strana přijmout přiměřená kompenzační opatření v rámci dohody nebo jakékoli jiné dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní (dále jen „kompenzační opatření“), s cílem odstranit možnou nerovnováhu. Oznámí smluvní straně, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, kompenzační opatření, která budou upřesněna v oznámení. Tato kompenzační opatření nabývají účinku tři měsíce ode dne tohoto oznámení.

2. Pokud smíšený výbor do jednoho měsíce ode dne oznámení zamýšlených kompenzačních opatření nepřijme rozhodnutí o pozastavení, změně nebo zrušení těchto kompenzačních opatření, může kterákoli smluvní strana předložit otázku přiměřenosti těchto kompenzačních opatření k rozhodčímu řízení v souladu s dodatkem.

3. Rozhodčí soud rozhodne ve lhůtách stanovených v čl. III.8 odst. 4 dodatku.

4. Kompenzační opatření nemají zpětný účinek. Zejména musí být zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli již před nabytím účinnosti kompenzačních opatření.

ČLÁNEK 12

Spolupráce mezi jurisdikcemi

1. V zájmu podpory jednotného výkladu se švýcarský Spolkový soud a Soudní dvůr Evropské unie dohodnou na dialogu a jeho podmínkách.

2. Švýcarsko má právo předložit Soudnímu dvoru Evropské unie spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Unie předloží Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu dohody nebo ustanovení právního aktu Unie, které jsou v ní uvedeny.

KAPITOLA 4

JINÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 13

Finanční příspěvek

1. Švýcarsko přispívá na financování činností agentur Unie, informačních systémů a jiných činností uvedených v článku 1 přílohy, k nimž má přístup, v souladu s tímto článkem a přílohou.

Smíšený výbor může přijmout rozhodnutí o změně přílohy.

2. Unie může kdykoli pozastavit účast Švýcarska na činnostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu v souladu s platebními podmínkami stanovenými v článku 2 přílohy.

Pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu, zašle Unie Švýcarsku formální upomínku. Není-li do 30 dnů ode dne obdržení této formální upomínky provedena platba v plné výši, může Unie pozastavit účast Švýcarska na příslušné činnosti.

3. Finanční příspěvek je tvořen součtem:

a) provozního příspěvku a

b) poplatku za účast.

4. Finanční příspěvek má podobu ročního finančního příspěvku a je splatný ke dnům uvedeným ve výzvách k poskytnutí finančních prostředků vydaných Komisí.

5. Provozní příspěvek vychází z klíče pro stanovení příspěvku, který je definován jako poměr hrubého domácího produktu (dále jen „HDP“) Švýcarska v tržních cenách k HDP Unie v tržních cenách.

Pro tento účel se údaji o HDP v tržních cenách smluvních stran rozumí nejnovější údaje dostupné k 1. lednu roku, v němž se provádí roční platba, poskytnuté Statistickým úřadem Evropské unie (EUROSTAT), s náležitým ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o spolupráci v oblasti statistiky, uzavřenou v Lucemburku dne 26. října 2004. Přestane-li uvedená dohoda platit, určí se HDP Švýcarska na základě údajů poskytnutých Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

6. Provozní příspěvek pro každou agenturu Unie se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na její schválený roční rozpočet zapsaný v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1 přílohy.

Provozní příspěvek na informační systémy a jiné činnosti se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na příslušný rozpočet pro daný rok, jak je stanoveno v dokumentech k plnění rozpočtu, jako jsou pracovní programy nebo smlouvy.

Všechny referenční částky vycházejí z prostředků na závazky.

7. Roční poplatek za účast činí 4 % ročního provozního příspěvku vypočítaného v souladu s odstavci 5 a 6.

8. Komise Švýcarsku poskytne příslušné informace týkající se výpočtu jeho finančního příspěvku. Tyto informace se poskytují s náležitým ohledem na pravidla Unie týkající se důvěrnosti a ochrany údajů.

9. Veškeré finanční příspěvky Švýcarska nebo platby od Unie a výpočet částek, které mají být splaceny nebo obdrženy, se provádějí v eurech.

10. Pokud se vstup tohoto protokolu v platnost neshoduje s počátkem kalendářního roku, upraví se provozní příspěvek Švýcarska na daný rok v souladu s metodikou a platebními podmínkami stanovenými v článku 5 přílohy.

11. Prováděcí pravidla k tomuto tohoto článku jsou obsažena v příloze.

12. Tři roky po vstupu tohoto protokolu v platnost a následně každé tři roky přezkoumá smíšený výbor podmínky účasti Švýcarska podle článku 1 přílohy a v případě potřeby je upraví.

ČLÁNEK 14

Odkazy na území

Kdykoli právní akty Unie začleněné do dohody obsahují odkazy na území „Evropské unie“, „Unie“, „společného trhu“ nebo „vnitřního trhu“, považují se tyto odkazy pro účely dohody za území uvedená v článku 17 dohody.

ČLÁNEK 15

Odkazy na státní příslušníky členských států Unie

Kdykoli právní akty Unie začleněné do dohody zmiňují státní příslušníky členských států Unie, považují se tito státní příslušníci členských států Unie pro účely dohody za státní příslušníky členských států Unie a Švýcarska.

ČLÁNEK 16

Vstup v platnost a provedení právních aktů Unie

1. Ustanovení právních aktů Unie začleněných do dohody o jejich vstupu v platnost nebo provedení se pro účely dohody nepoužijí.

2. Lhůty a data pro Švýcarsko pro uvedení v platnost a provedení rozhodnutí, kterými se do dohody začleňují právní akty Unie, vyplývají z čl. 5 odst. 8 a čl. 6 odst. 5, jakož i z ustanovení o přechodných opatřeních.

ČLÁNEK 17

Adresáti právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do dohody o tom, že jsou určeny členským státům Unie, se pro účely dohody nepoužijí.

KAPITOLA 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 18

Provádění

1. Smluvní strany přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků vyplývajících z dohody a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejích cílů.

2. Smluvní strany přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění zamýšleného výsledku právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje, a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejich cílů.

ČLÁNEK 19

Vstup v platnost

1. Tento protokol smluvní strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Smluvní strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

i) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

j) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

ČLÁNEK 20

Změna a výpověď

1. Tento protokol lze kdykoli změnit na základě vzájemné dohody smluvních stran.

2. Pokud je dohoda vypovězena v souladu s čl. 21 odst. 3 dohody, pozbývá tento protokol platnosti dnem uvedeným v čl. 21 odst. 4 dohody.

3. Pokud dohoda pozbude platnosti, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli na základě dohody přede dnem ukončení platnosti dohody. Smluvní strany se vzájemně dohodnou, jaká opatření se přijmou v souvislosti s právy, která jsou v procesu nabývání.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok ve smyslu níže uvedené formulace, ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA

PŘÍLOHA TÝKAJÍCÍ SE POUŽITÍ ČLÁNKU 13 PROTOKOLU

ČLÁNEK 1

Seznam činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie, na které má Švýcarsko finančně přispívat

Švýcarsko finančně přispívá na:

a) agentury:

žádné;

b) informační systémy:

databáze EudraGMDP zřízená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků[1];

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

c) jiné činnosti:

žádné.

ČLÁNEK 2

Platební podmínky

1. Platby splatné podle článku 13 protokolu se provádějí v souladu s tímto článkem.

2. Při vydání výzvy k poskytnutí finančních prostředků v rozpočtovém roce sdělí Komise Švýcarsku tyto informace:

a) výše provozního příspěvku a

b) výše poplatku za účast.

3. Komise sdělí Švýcarsku co nejdříve, nejpozději však 16. dubna každého rozpočtového roku, tyto informace související s účastí Švýcarska:

a) částky v prostředcích na závazky ze schváleného ročního rozpočtu Unie zapsaného v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok pro každou agenturu Unie, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1, a částky v prostředcích na závazky ve vztahu ke schválenému rozpočtu Unie pro daný rok pro příslušný rozpočet na informační systémy a jiné činnosti, zahrnující účast Švýcarska v souladu s článkem 1;

b) výše poplatku za účast podle čl. 13 odst. 7 protokolu a

c) pokud jde o agentury, v roce N+1 částky rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie ve vztahu k ročnímu rozpočtu Unie uvedené v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie na rok N.

4. Komise na základě svého návrhu rozpočtu poskytne odhad informací podle odst. 3 písm. a) a b) co nejdříve, nejpozději však do 1. září rozpočtového roku.

5. Komise vydá Švýcarsku nejpozději 16. dubna a, je-li to použitelné na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, nejdříve 22. října a nejpozději 31. října každého rozpočtového roku výzvu k poskytnutí finančních prostředků ve výši odpovídající příspěvku Švýcarska podle dohody na každou z agentur, informačních systémů nebo jiných činností, jichž se Švýcarsko účastní.

6. Výzva (výzvy) k poskytnutí finančních prostředků uvedená (uvedené) v bodě 5 je rozložena (jsou rozloženy) do těchto splátek:

a) první splátka každého roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána do 16. dubna, odpovídá částce až do výše odhadu ročního finančního příspěvku na danou agenturu, informační systém nebo jinou činnost uvedeného v odstavci 4;

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy;

b) případně druhá splátka roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána nejdříve 22. října a nejpozději 31. října, odpovídá rozdílu mezi částkou uvedenou v odstavci 4 a částkou uvedenou v odstavci 5, pokud je částka uvedená v odstavci 5 vyšší.

   Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků do 21. prosince.

U každé výzvy k poskytnutí finančních prostředků může Švýcarsko provádět samostatné platby za každou agenturu, informační systém nebo jinou činnost.

7. V prvním roce provádění protokolu vydá Komise do 90 dnů po vstupu protokolu v platnost jedinou výzvu k poskytnutí finančních prostředků.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy.

8. V případě prodlení s platbou finančního příspěvku vzniká Švýcarsku povinnost uhradit úrok z prodlení z dlužné částky, počínaje dnem splatnosti až do dne, kdy je dlužná částka uhrazena v plné výši.

Úrokovou sazbou pro pohledávky nezaplacené ke dni splatnosti je sazba uplatňovaná Evropskou centrální bankou na její hlavní refinanční operace zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* platná první den měsíce, ve kterém je pohledávka splatná, nebo 0 % podle toho, která je vyšší, zvýšená o 3,5 procentního bodu.

ČLÁNEK 3

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie s ohledem na plnění rozpočtu

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie se provede v roce N+1, kdy se počáteční provozní příspěvek upraví směrem nahoru nebo dolů o rozdíl mezi počátečním provozním příspěvkem a upraveným příspěvkem vypočítaným s použitím klíče pro stanovení příspěvku za rok N na výši rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v rámci příslušné dotační položky (příslušných dotačních položek) rozpočtu Unie. Rozdíl případně zohlední u každé agentury upravený provozní příspěvek na základě procentního podílu, jak je definován v článku 1.

ČLÁNEK 4

Stávající ujednání

Článek 13 protokolu a tato příloha se nevztahují na zvláštní ujednání mezi Švýcarskem a Unií, která zahrnují finanční příspěvky Švýcarska. Agentury, informační systémy a jiné činnosti, na něž se tato ujednání vztahují, jsou tyto:

Evropská agentura pro chemické látky zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

ČLÁNEK 5

Přechodná opatření

V případě, že dnem vstupu protokolu v platnost není 1. leden, použije se odchylně od článku 2 tento článek.

V prvním roce provádění protokolu se ve vztahu k provoznímu příspěvku splatnému za daný rok, který se vztahuje na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, jak je stanoveno v souladu s článkem 13 protokolu a články 1 až 3 této přílohy, provozní příspěvek sníží na poměrném základě vynásobením částky splatného ročního provozního příspěvku poměrem:

a) počtu kalendářních dnů ode dne vstupu protokolu v platnost do 31. prosince daného roku a

b) celkového počtu kalendářních dnů daného roku.

Dodatek

DODATEK O ROZHODČÍM SOUDU

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK I.1

Oblast působnosti

Pokud jedna ze smluvních stran (dále jen „strany“) předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu, použijí se pravidla stanovená v tomto dodatku.

ČLÁNEK I.2

Soudní kancelář a služby sekretariátu

Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu v Haagu (dále jen „Mezinárodní úřad“) plní funkce soudní kanceláře a zajišťuje nezbytné služby sekretariátu.

ČLÁNEK I.3

Oznámení a výpočet lhůt

1. Oznámení, včetně sdělení nebo návrhů, smějí být zasílána jakýmkoli komunikačním prostředkem, který osvědčuje jejich předání nebo umožňuje jejich ověření.

2. Tato oznámení smějí být zasílána elektronicky pouze v případě, že strana pro tento účel určila nebo schválila adresu.

3. Tato oznámení se zasílají v případě Švýcarska odboru pro Evropu švýcarského Federálního ministerstva zahraničních věcí a v případě Unie právní službě Komise.

4. Jakákoli lhůta stanovená v tomto dodatku začne běžet ode dne následujícího po příslušné události nebo úkonu. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Unie nebo vlády Švýcarska, končí lhůta pro doručení dokumentu první následující pracovní den. Započítávají se dny pracovního klidu, které spadají do daného období.

ČLÁNEK I.4

Oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Strana, která hodlá zahájit rozhodčí řízení (dále jen „žalující strana“), zašle druhé straně (dále jen „žalovaná strana“) a Mezinárodnímu úřadu oznámení o zahájení rozhodčího řízení.

2. Rozhodčí řízení se považuje za zahájené dnem následujícím po dni, kdy je oznámení o jeho zahájení přijato žalovanou stranou.

3. Oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahuje tyto informace:

a) požadavek, aby byl spor předložen k rozhodčímu řízení;

b) jména a kontaktní údaje stran;

c) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalující strany;

d) právní základ řízení (čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu) a:

i) v případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu otázka, která vedla ke sporu, oficiálně zařazená k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 10 odst. 1 protokolu a

ii) v případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu rozhodnutí rozhodčího soudu, prováděcí opatření uvedená v čl. 10 odst. 5 protokolu a sporná kompenzační opatření;

e) určení jakéhokoli pravidla, které je předmětem sporu nebo se k němu vztahuje;

f) stručný popis sporu a

g) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

4. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu může oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

5. Žádné tvrzení o dostatečnosti oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

ČLÁNEK I.5

Odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Do 60 dnů od obdržení oznámení o zahájení rozhodčího řízení zašle žalovaná strana žalující straně a Mezinárodnímu úřadu odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, která obsahuje tyto informace:

a) jména a kontaktní údaje stran;

b) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalované strany;

c) odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 3 písm. d) až f) a

d) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

2. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu může odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 4 tohoto dodatku a informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. Neposkytnutí odpovědi nebo neúplná či opožděná odpověď žalované strany na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

4. Požádá-li žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, aby se rozhodčí soud skládal z pěti rozhodců, určí žalující strana do 30 dnů od obdržení odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení dalšího rozhodce.

ČLÁNEK I.6

Zastoupení a pomoc

1. Strany jsou před rozhodčím soudem zastoupeny jedním nebo více zástupci. Zástupcům mohou být nápomocni poradci nebo advokáti.

2. Jakákoli změna zástupců nebo jejich adres se oznámí druhé straně, Mezinárodnímu úřadu a rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud může kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost strany požadovat důkazy o pravomocích svěřených zástupcům stran.

KAPITOLA II

SLOŽENÍ ROZHODČÍHO SOUDU

ČLÁNEK II.1

Počet rozhodců

Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců. Požádá-li o to žalující strana ve svém oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, je rozhodčí soud složen z pěti rozhodců.

ČLÁNEK II.2

Jmenování rozhodců

1. Mají-li být jmenováni tři rozhodci, každá ze stran jmenuje jednoho z nich. Dva rozhodci jmenovaní stranami vyberou třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

2. Má-li být jmenováno pět rozhodců, každá ze stran jmenuje dva z nich. Čtyři rozhodci jmenovaní stranami vyberou pátého rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

3. Pokud do 30 dnů od jmenování posledního rozhodce jmenovaného stranami nedosáhnou rozhodci dohody o výběru předsedy rozhodčího soudu, jmenuje předsedu generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

4. Na pomoc při výběru rozhodců, kteří mají tvořit rozhodčí soud, se vytvoří a v případě potřeby aktualizuje orientační seznam osob disponujících kvalifikacemi uvedenými v odstavci 6, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o ochraně zdraví uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o ochraně zdraví“), Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“) a Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska“). Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Pokud některá ze stran rozhodce nejmenuje, jmenuje jej generální tajemník Stálého rozhodčího soudu ze seznamu uvedeného v odstavci 4. Není-li takový seznam k dispozici, jmenuje rozhodce losem generální tajemník Stálého rozhodčího soudu z osob, které byly formálně navrženy jednou ze stran nebo oběma stranami pro účely odstavce 4.

6. Osoby tvořící rozhodčí soud musí být vysoce kvalifikované osoby s vazbami na strany nebo bez nich, u nichž je zaručena nezávislost a neexistence střetu zájmů, jakož i široká škála zkušeností. Musí mít zejména odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na něž se vztahuje tato dohoda, nesmí přijímat pokyny od žádné ze stran a musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu. Předseda rozhodčího soudu musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

ČLÁNEK II.3

Prohlášení rozhodců

1. Pokud se u určité osoby zvažuje její jmenování rozhodcem, oznámí tato osoba všechny okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o její nestrannosti nebo nezávislosti. V době od svého jmenování a v průběhu celého rozhodčího řízení oznamuje rozhodce tyto okolnosti neprodleně stranám a ostatním rozhodcům, pokud tak již neučinil.

2. Rozhodce může být odvolán, pokud existují okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti nebo nezávislosti.

3. Strana smí požádat o odvolání rozhodce, kterého jmenovala, pouze z důvodu, který se dozvěděla až po tomto jmenování.

4. Pokud rozhodce nejedná nebo pokud nemůže de iure nebo de facto plnit svou úlohu, použije se postup pro odvolání rozhodců stanovený v článku II.4.

ČLÁNEK II.4

Odvolání rozhodců

1. Strana, která chce odvolat rozhodce, podá žádost o odvolání do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno jmenování daného rozhodce, nebo do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o okolnostech uvedených v článku II.3.

2. Žádost o odvolání se zasílá druhé straně, odvolanému rozhodci, ostatním rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu. Musí v ní být uvedeny důvody žádosti o odvolání.

3. Pokud byla podána žádost o odvolání, může druhá strana tuto žádost o odvolání přijmout. Daný rozhodce může rovněž odstoupit. Přijetí žádosti o odvolání nebo odstoupení nepředstavuje uznání důvodů žádosti o odvolání.

4. Pokud do 15 dnů ode dne oznámení žádosti o odvolání druhá strana žádost o odvolání nepřijme nebo pokud daný rozhodce neodstoupí, může strana, která o odvolání žádá, požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby o odvolání rozhodl.

5. Nedohodnou-li se strany jinak, musí být v rozhodnutí uvedeném v odstavci 4 uvedeny důvody tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK II.5

Nahrazení rozhodce

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku, je-li během rozhodčího řízení nutné rozhodce nahradit, je náhradník jmenován nebo vybrán v souladu s postupem stanoveným v článku II.2, který se použije na jmenování nebo výběr rozhodce, který má být nahrazen. Tento postup se použije i v případě, že jedna strana nevyužila svého práva jmenovat rozhodce, který má být nahrazen, nebo se tohoto jmenování účastnit.

2. V případě nahrazení rozhodce se řízení obnoví ve fázi, kdy nahrazený rozhodce přestal vykonávat své funkce, nerozhodne-li rozhodčí soud jinak.

ČLÁNEK II.6

Zproštění odpovědnosti

S výjimkou případů úmyslného protiprávního jednání nebo hrubé nedbalosti se strany v maximální míře povolené platnými právními předpisy zřeknou jakýchkoli kroků proti rozhodcům za jakékoli jednání nebo opomenutí v souvislosti s rozhodčím řízením.

KAPITOLA III

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK III.1

Obecná ustanovení

1. Datem ustavení rozhodčího soudu je den, kdy přijal své jmenování poslední rozhodce.

2. Rozhodčí soud zajistí, aby se stranám dostalo rovného zacházení a aby každá z nich měla v příslušné fázi řízení dostatečnou možnost uplatnit svá práva a předložit svůj případ. Rozhodčí soud vede řízení tak, aby nedocházelo k průtahům a zbytečným výdajům a aby byl spor mezi stranami vyřešen.

3. Nerozhodne-li rozhodčí soud po vyslechnutí stran jinak, koná se slyšení.

4. Zašle-li strana rozhodčímu soudu sdělení, učiní tak prostřednictvím Mezinárodního úřadu a současně zašle kopii druhé straně. Mezinárodní úřad zašle kopii tohoto sdělení každému rozhodci.

ČLÁNEK III.2

Místo konání rozhodčího řízení

Místem konání rozhodčího řízení je Haag. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může rozhodčí soud zasedat na jakémkoli jiném místě, které považuje za vhodné pro své jednání.

ČLÁNEK III.3

Jazyk

1. Jazyky řízení jsou francouzština a angličtina.

2. Rozhodčí soud může nařídit, aby ke všem dokumentům připojeným k žalobnímu nároku nebo k žalobní odpovědi a ke všem dalším dokumentům předloženým v průběhu řízení v původním jazyce byl přiložen překlad do jednoho z jazyků řízení.

ČLÁNEK III.4

Žalobní nárok

1. Žalující strana zašle svůj žalobní nárok písemně žalované straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalující strana se může rozhodnout, že své oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.4 bude považovat za žalobní nárok, pokud rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Žalobní nárok obsahuje tyto informace:

a) informace uvedené v čl. I.4 odst. 3 písm. b) až f);

b) popis skutečností předložených na podporu žalobního nároku a

c) právní argumenty předložené na podporu žalobního nároku.

3. K žalobnímu nároku musí být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalující stranou nebo by na ně měl žalobní nárok odkazovat. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu musí žalobní nárok obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK III.5

Žalobní odpověď

1. Žalovaná strana zašle svou žalobní odpověď písemně žalující straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalovaná strana se může rozhodnout, že odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.5 bude považovat za žalobní odpověď, pokud odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Žalobní odpověď musí odpovídat na body žalobního nároku uvedené v souladu s čl. III.4 odst. 2 písm. a) až c) tohoto dodatku. Musí k ní být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalovanou stranou nebo by na ně měla žalobní odpověď odkazovat. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu musí žalobní odpověď obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. V žalobní odpovědi nebo v pozdější fázi rozhodčího řízení, pokud rozhodčí soud rozhodne, že prodlení je odůvodněno okolnostmi, může žalovaná strana podat protinávrh za předpokladu, že je k tomu rozhodčí soud příslušný.

4. Na protinávrh se použije čl. III.4 odst. 2 a 3.

ČLÁNEK III.6

Příslušnost pro rozhodčí řízení

1. Rozhodčí soud rozhodne o své příslušnosti na základě čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu.

2. V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud mandát ke zkoumání otázky, která vedla ke sporu, oficiálně zařazené k vyřešení na pořad jednání smíšeného výboru v souladu s čl. 10 odst. 1 protokolu.

3. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud, který projednával hlavní věc, mandát ke zkoumání přiměřenosti sporných kompenzačních opatření, včetně případů, kdy tato opatření byla zcela nebo zčásti přijata v jiné dvoustranné dohodě v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

4. Předběžná námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu musí být podána nejpozději v žalobní odpovědi nebo – v případě protinávrhu – v replice. Skutečnost, že strana jmenovala rozhodce nebo se účastnila jeho jmenování, ji nezbavuje práva vznést takovou předběžnou námitku. Předběžná námitka ohledně toho, že by spor překročil pravomoci rozhodčího soudu, se podá, jakmile je během rozhodčího řízení vznesena otázka, která údajně překračuje jeho pravomoci. Rozhodčí soud může v každém případě přijmout předběžnou námitku podanou po uplynutí stanovené lhůty, pokud se domnívá, že k prodlení došlo z oprávněného důvodu.

5. Rozhodčí soud může o předběžné námitce uvedené v odstavci 4 rozhodnout tak, že ji bude považovat za předběžnou otázku, nebo prostřednictvím rozhodnutí ve věci samé.

ČLÁNEK III.7

Jiná písemná podání

Rozhodčí soud po konzultaci se stranami rozhodne o jiných písemných podáních kromě žalobního nároku a žalobní odpovědi, které strany musí nebo mohou předložit, a stanoví lhůtu pro jejich předložení.

ČLÁNEK III.8

Lhůty

1. Lhůty stanovené rozhodčím soudem pro předání písemných dokumentů, včetně žalobního nároku a žalobní odpovědi, nepřekročí 90 dnů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Rozhodčí soud přijme konečné rozhodnutí do 12 měsíců ode dne svého ustavení. Ve výjimečných případech spojených se zvláštními obtížemi může rozhodčí soud tuto lhůtu prodloužit až o další tři měsíce.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se zkrátí na polovinu:

a) na žádost žalující nebo žalované strany, pokud rozhodčí soud do 30 dnů od této žádosti po vyslechnutí druhé strany rozhodne, že se jedná o naléhavý případ, nebo

b) pokud se na tom strany dohodly.

4. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu přijme rozhodčí soud své konečné rozhodnutí do šesti měsíců od data, kdy byla oznámena kompenzační opatření v souladu s čl. 11 odst. 1 protokolu.

ČLÁNEK III.9

Předložení věcí Soudnímu dvoru Evropské unie

1. Při uplatnění článku 7 a čl. 10 odst. 3 protokolu předloží rozhodčí soud věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

2. Rozhodčí soud může předložit věc Soudnímu dvůr Evropské unie kdykoli v průběhu řízení za předpokladu, že je schopen dostatečně přesně vymezit právní a skutkový rámec věci a právní otázky, které vyvolává.

Řízení před rozhodčím soudem se přeruší do doby, než Soudní dvůr Evropské unie vydá rozhodnutí.

3. Kterákoli ze stran může zaslat rozhodčímu soudu odůvodněnou žádost, aby věc předložil Soudnímu dvoru Evropské unie. Rozhodčí soud takovou žádost zamítne, pokud se domnívá, že podmínky pro předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie uvedené v odstavci 1 nejsou splněny. Zamítne-li rozhodčí soud žádost strany o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie, své rozhodnutí odůvodní v rozhodnutí ve věci samé.

4. Rozhodčí soud předloží věc Soudnímu dvoru Evropské unie prostřednictvím oznámení. Oznámení obsahuje alespoň tyto informace:

a) stručný popis sporu;

b) dotčený právní akt (akty) Unie a/nebo dotčená ustanovení dané dohody a

c) pojem práva Unie, který má být vykládán v souladu s čl. 7 odst. 2 protokolu.

Rozhodčí soud oznámí předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie stranám.

5. Soudní dvůr Evropské unie použije obdobně vnitřní jednací řád použitelný pro výkon své pravomoci rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

6. Zástupci a advokáti oprávnění zastupovat strany před rozhodčím soudem podle článků I.4, I.5, III.4 a III.5 jsou oprávněni zastupovat strany před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK III.10

Předběžná opatření

1. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu může kterákoli ze stran v kterékoli fázi rozhodčího řízení požádat o předběžná opatření spočívající v pozastavení kompenzačních opatření.

2. Žádost podle odstavce 1 tohoto článku musí označovat předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Musí obsahovat veškeré dostupné důkazy a důkazní návrhy, jež mají odůvodnit nařízení předběžných opatření.

3. Strana, která žádá o předběžná opatření, zašle svou žádost písemně druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu. Rozhodčí soud stanoví krátkou lhůtu, v níž může druhá strana předložit písemná nebo ústní vyjádření.

4. Rozhodčí soud do jednoho měsíce od podání žádosti uvedené v odstavci 1 rozhodne o pozastavení sporných kompenzačních opatření, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) rozhodčí soud je *prima facie* přesvědčen o opodstatněnosti věci předložené stranou, která ve své žádosti žádá o předběžná opatření;

b) rozhodčí soud se domnívá, že až do konečného rozhodnutí by strana žádající o předběžná opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, pokud by nedošlo k pozastavení kompenzačních opatření, a

c) újma způsobená straně žádající o předběžná opatření okamžitým uplatněním sporných kompenzačních opatření převažuje nad zájmem na okamžitém a účinném uplatňování daných opatření.

5. Přerušení řízení podle čl. III.9 odst. 2 druhého pododstavce se nepoužije na řízení podle tohoto článku.

6. Rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem podle odstavce 4 má pouze prozatímní účinek a není jím dotčeno rozhodnutí rozhodčího soudu ve věci samé.

7. Nestanoví-li rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem v souladu s odstavcem 4 tohoto článku dřívější datum pro ukončení pozastavení, pozastavení končí přijetím konečného rozhodnutí podle čl. 11 odst. 2 protokolu.

8. Aby se předešlo pochybnostem, pro účely tohoto článku se rozumí, že rozhodčí soud při zvažování příslušných zájmů strany žádající o předběžná opatření a druhé strany zohlední zájmy fyzických osob a hospodářských subjektů stran, avšak toto zohlednění nesmí vést k přiznání reprezentativnosti těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů před rozhodčím soudem.

ČLÁNEK III.11

Důkazní prostředky

1. Každá strana předloží důkazy o skutečnostech, které jsou základem jejího nároku nebo její obhajoby.

2. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí soud stanoví stranám lhůtu pro odpověď na jeho žádost.

3. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné. Rozhodčí soud si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a případně s výhradou jakýchkoli podmínek dohodnutých stranami.

4. Všechny informace získané rozhodčím soudem podle tohoto článku se poskytnou stranám a strany mohou rozhodčímu soudu předložit k těmto informacím připomínky.

5. Rozhodčí soud poté, co si vyžádal stanovisko druhé strany, přijme vhodná opatření k řešení veškerých otázek vznesených jednou ze stran, které se týkají ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

6. Rozhodčí soud rozhodne o přípustnosti, relevantnosti a síle předložených důkazů.

ČLÁNEK III.12

Slyšení

1. Pokud se musí konat slyšení, rozhodčí soud po konzultaci se stranami oznámí stranám s dostatečným předstihem datum, čas a místo slyšení.

2. Slyšení je veřejné, nerozhodne-li rozhodčí soud z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

3. O každém slyšení vypracuje a podepíše předseda rozhodčího soudu protokol. Pouze tyto protokoly jsou závazné.

4. Rozhodčí soud může rozhodnout o tom, že se slyšení bude konat virtuálně, v souladu s praxí Mezinárodního úřadu. Strany musí být o této praxi včas informovány. V takových případech se použije obdobně odstavec 1 a odstavec 3.

ČLÁNEK III.13

Absence konání

1. Pokud žalující strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svůj žalobní nárok, nařídí rozhodčí soud ukončení rozhodčího řízení, pokud neexistují nevyřešené otázky, u nichž může být rozhodnutí nezbytné, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

Pokud žalovaná strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svou odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo svou žalobní odpověď, nařídí rozhodčí soud pokračování v řízení, aniž by toto nepředložení samo o sobě považoval za přijetí tvrzení žalující strany.

Druhý pododstavec se použije i v případě, že žalující strana nepředloží repliku na protinávrh.

2. Pokud se strana řádně svolaná v souladu s čl. III.12 odst. 1 nedostaví ke slyšení a nedoloží dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud v rozhodčím řízení pokračovat.

3. Pokud strana, která byla rozhodčím soudem řádně vyzvána k předložení dalších důkazů, tak neučiní ve stanovených lhůtách, aniž by prokázala dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud rozhodnout na základě důkazů, které má k dispozici.

ČLÁNEK III.14

Ukončení řízení

1. Je-li prokázáno, že strany měly přiměřeně možnost předložit své argumenty, může rozhodčí soud prohlásit řízení za ukončené.

2. Rozhodčí soud může, považuje-li to za nezbytné vzhledem k výjimečným okolnostem, rozhodnout z vlastního podnětu nebo na žádost strany o opětovném zahájení řízení kdykoli před přijetím rozhodnutí.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTÍ

ČLÁNEK IV.1

Rozhodnutí

Rozhodčí soud usiluje o přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Ukáže-li se však, že není možné přijmout rozhodnutí na základě konsensu, je rozhodnutí rozhodčího soudu přijato většinou rozhodců.

ČLÁNEK IV.2

Podoba a účinek rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Rozhodčí soud může v různých okamžicích přijímat samostatná rozhodnutí o různých otázkách.

2. Veškerá rozhodnutí se vydávají v písemné podobě a uvádějí důvody, o které se opírají. Jsou pro strany konečná a závazná.

3. Rozhodnutí rozhodčího soudu musí být podepsáno rozhodci, musí obsahovat datum jeho přijetí a místo konání rozhodčího řízení. Kopii rozhodnutí podepsaného rozhodci zašle stranám Mezinárodní úřad.

4. Mezinárodní úřad rozhodnutí rozhodčího soudu zveřejní.

Při zveřejňování rozhodnutí rozhodčího soudu Mezinárodní úřad dodržuje příslušná pravidla týkající se ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

Pravidla uvedená v druhém pododstavci jsou totožná pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tato pravidla přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Strany musí splnit požadavky všech rozhodnutí rozhodčího soudu neprodleně.

6. V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu a po obdržení stanoviska stran stanoví rozhodčí soud v rozhodnutí ve věci samé přiměřenou lhůtu pro splnění požadavků svého rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 5 protokolu s přihlédnutím k vnitřním postupům stran.

ČLÁNEK IV.3

Rozhodné právo, pravidla výkladu, mediátor

1. Rozhodným právem je dohoda, právní akty Unie, na něž se v ní odkazuje, jakož i jakékoli jiné pravidlo mezinárodního práva relevantní pro uplatňování uvedených nástrojů.

2. Rozhodčí soud rozhoduje v souladu s pravidly pro výklad uvedenými v článku 7 protokolu.

3. Předchozí rozhodnutí přijatá orgánem pro řešení sporů, pokud jde o přiměřenost kompenzačních opatření podle jiné dvoustranné dohody z těch, která jsou uvedena v čl. 11 odst. 1 protokolu, jsou pro rozhodčí soud závazná.

4. Rozhodčí soud nesmí rozhodovat jako mediátor nebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNEK IV.4

Vzájemně dohodnuté řešení nebo jiné důvody pro ukončení řízení

1. Strany se mohou kdykoli vzájemně dohodnout na řešení svého sporu. Každé takové řešení sdělí společně rozhodčímu soudu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na uvedený požadavek a rozhodčí řízení se pozastaví. Rozhodčí řízení se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení ukončení všech vnitrostátních postupů.

2. Pokud žalující strana v průběhu řízení písemně informuje rozhodčí soud o tom, že si nepřeje pokračovat v řízení, a pokud žalovaná strana ke dni, kdy toto sdělení rozhodčí soud obdržel, dosud neučinila žádné kroky v řízení, vydá rozhodčí soud oficiální usnesení o ukončení řízení. Rozhodčí soud rozhodne o nákladech, které nese žalující strana, odůvodňuje-li to chování této strany.

3. Dojde-li rozhodčí soud před přijetím rozhodnutí rozhodčího soudu k závěru, že pokračování v řízení se stalo bezpředmětným nebo nemožným z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v odstavcích 1 a 2, informuje rozhodčí soud strany o svém záměru vydat usnesení, kterým se řízení ukončí.

První pododstavec se nepoužije, pokud existují nevyřešené otázky, o nichž může být nezbytné rozhodnout, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

4. Rozhodčí soud zašle stranám kopii usnesení o ukončení rozhodčího řízení nebo kopii rozhodnutí přijatého dohodou stran, podepsanou rozhodci. Ustanovení čl. IV.2 odst. 2 až 5 se použijí na rozhodčí rozhodnutí přijatá dohodou stran.

ČLÁNEK IV.5

Oprava rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Do 30 dnů od obdržení rozhodnutí rozhodčího soudu může strana oznámením druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu požádat rozhodčí soud, aby ve znění rozhodnutí rozhodčího soudu opravil jakékoli chyby ve výpočtu, administrativní či typografické chyby nebo chyby či opomenutí podobné povahy. Pokud rozhodčí soud považuje žádost za oprávněnou, provede opravu do 45 dnů od obdržení žádosti. Žádost nemá odkladný účinek na lhůtu stanovenou v čl. IV.2 odst. 6.

2. Rozhodčí soud může do 30 dnů od sdělení svého rozhodnutí provést z vlastního podnětu opravy uvedené v odstavci 1.

3. Opravy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí písemně a tvoří nedílnou součást rozhodnutí. Použije se čl. IV.2 odst. 2 až 5.

ČLÁNEK IV.6

Poplatky rozhodců

1. Poplatky uvedené v článku IV.7 musí být přiměřené s přihlédnutím ke složitosti případu, době, kterou rozhodci na případu strávili, a ke všem dalším relevantním okolnostem.

2. Vytvoří se a v případě potřeby aktualizuje seznam denních náhrad a maximálního a minimálního počtu hodin, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

ČLÁNEK IV.7

Náklady

1. Každá strana nese své vlastní náklady a polovinu nákladů rozhodčího soudu.

2. Rozhodčí soud stanoví své náklady ve svém rozhodnutí ve věci samé. Tyto náklady zahrnují pouze:

a) poplatky za práci rozhodců, které se uvedou zvlášť pro každého rozhodce a stanoví je sám rozhodčí soud v souladu s článkem IV.6;

b) cestovní a další výdaje rozhodců a

c) poplatky a výdaje Mezinárodního úřadu.

3. Náklady uvedené v odstavci 2 musí být přiměřené s ohledem na spornou částku, složitost sporu, dobu, kterou na případu rozhodci a veškeří odborníci jmenovaní rozhodčím soudem strávili, a veškeré další relevantní okolnosti.

ČLÁNEK IV.8

Složení zálohy na náklady

1. Na začátku rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany, aby složily stejnou částku jako zálohu na náklady uvedené v čl. IV.7 odst. 2.

2. V průběhu rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany o dodatečné zálohy kromě záloh uvedených v odstavci 1.

3. Veškeré částky uložené stranami podle tohoto článku se uhradí Mezinárodnímu úřadu a jsou vyplaceny k pokrytí skutečně vynaložených nákladů, zejména včetně poplatků zaplacených rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK V.1

Změny

Smíšený výbor může rozhodnutím přijmout změny tohoto dodatku.